

Bloc 1: COMUNICACIÓ ORAL I ESCRITA

Unitat 1: Avui fas anys!

🔗 Activitat 8 (pàgina 14)

- Hola, noies, com esteu?
- Bé!
- Sou una parella lingüística?
- Sí.
- Qui és la Renata i qui és la Sona?
- Jo soc la Sona.
- I jo soc la Renata.
- Molt bé. Escolteu, què feu quan us trobeu, vosaltres?
- Parlem, fem activitats, prenem alguna cosa...
- Normalment on us reuniu?
- Ens reunim en un bar d'aquí a la plaça Catalunya, però sempre...
- Sempre al mateix lloc...?
- Sempre al mateix lloc, sí, sí. Hem agafat aquest costum.
- I quan feu activitats, quines activitats feu?
- De moment, hem anat a passejar a la platja i volem anar en un museu.
- Jo faig belles arts i bé, vull relacionar-ho amb anar a museus i fer més activitats.

Transcripció del vídeo que pots trobar a youtube:

<https://www.youtube.com/watch?v=iGTHnnpjwCE>

Unitat 2: M'he comprat un robot!

🔗 Activitats 7 i 8 (pàgina 24)

a. Missatge 1

Benvinguts a Electrodomèstics de la Serra. Us recordem que per millorar el nostre servei d'atenció al públic, la vostra trucada pot ser enregistrada. Si us plau, si voleu parlar amb el Departament Comercial, premeu 1. Si voleu parlar amb el Servei d'Assistència Tècnica, premeu 2. Si voleu parlar amb el Departament de Reclamacions, premeu 3. Per a qualsevol altra consulta, espereu i us atindrà un operador. Us recordem que també podeu adreçar-vos als serveis d'atenció comercial de qualsevol dels nostres establiments.

b. Missatge 2

Hola, Gil, soc jo. Escolta'm, que m'han anul·lat la reunió i he plegat abans de la feina, o sigui que, si vols, al final sí que podem quedar per dinar. Ja me'n diràs alguna cosa, d'acord? Si veig que en un quart no m'has dit res, aniré passant. Apa, un petonet!

c. Missatge 3

Bon dia. Em dic Gil Girgues i us truco perquè he rebut un robot de cuina, un Cuinamàtic 600P, que us vaig comprar el dia 24 d'aquest mes. El motiu de la meva trucada és que, en obrir la caixa, he trobat el vas de vidre esquerdat i me l'haureu de canviar. El meu telèfon és el 2-5-4-1-0-2-8-7. Us el repeteixo: 2-5-4-1-0-2-8-7, i la meva adreça electrònica és girguesgilet, girgues acabat en e essa i tot junt: girguesgilet arroba gmail punt com. Us la repeteixo: girguesgilet arrova gmail punt com. Ja me'n direu alguna cosa. Adéu.

d. Missatge 4

Bon dia. Aquest és un missatge per al Sr. Gil Girgues. Li truquem d'Electrodomèstics de la Serra en relació amb els desperfectes del seu robot de cuina. L'informem que la seva petició està en procés i que aviat ens posarem en contacte amb vostè. El número de referència de la seva incidència és el seu número de DNI seguit del número 1. Gràcies.

Unitat 3: Preus d'escàndol

↪ Activitat 4 (pàgina 30)

Si tenim un animal de companyia, n'hem de conèixer els deures i normatives. Abans de tenir un animal, cal pensar-s'ho bé. Són éssers vius que necessiten dedicació i estima. L'abandonament d'un animal està prohibit i es considera una infracció greu o molt greu. És obligatori identificar-los amb un microxip que han d'implantar els veterinaris i censar-los a l'ajuntament del municipi on viuen.

Catalunya és un país avançat en la protecció dels animals. Evitar que es perdin i que els abandonin ens beneficia a tots. Recorda: xipa'l i censa'l. Informa-te'n a gencat punt cat o trucant al zero dotze.

 Transcripció del vídeo que pots trobar a youtube:

<https://www.youtube.com/watch?v=taVkOTqQjIw>

↪ Activitats 7 i 8 (pàgina 34)

Vilanova i la Geltrú, via 9 | Regional procedent de Portbou, via 10 | Terrassa, via 8 | Avant procedent de Lleida, via 4 | Puigcerdà, via 8 | TGV procedent de París-Gare de Lyon, via 5 | Molins de Rei, via 7 | Atenció, si us plau, el pròxim tren per via 8 està fora de servei | Blanes, via 8 | Regional Exprés procedent de Madrid-Chamartín destinació Barcelona-Estació de França, via 14 | Maçanet-Massanes, via 8, per Mataró | Atenció sisplau, TALGO procedent de Lorca-Sultullena, té previst arribar a les 17 h i 3 minuts; els preguem que disculpin les molèsties | Sant Celoni, via 13 | Atenció si us plau, tren estacionat a la via 10 està fora de servei.

 Transcripció del vídeo que pots trobar a youtube:

https://www.youtube.com/watch?v=KHM6i6_sEJY

Unitat 4: Plou a bots i barrals

🔗 **Activitats 7 i 8** (pàgina 45)

Al Baix Camp s'han acumulat gruixos de neu de fins a 30 cm. No havia nevat en tot l'hivern i aquesta ja és la segona nevada del mes. Amb una temperatura de 2°, el que més preocupa els veïns ara mateix és saber quan tornarà la llum, que ha deixat de funcionar a les 9 del matí. Moltes cases s'han quedat sense calefacció i els bars i restaurants de la zona no poden atendre els visitants en condicions.

Alguns encara no havien pogut gaudir de la neu aquest any i han aprofitat el gruix que ha caigut a Prades per treure el trineu.

«Porto al cotxe sempre el trineu, perquè m'agrada molt la neu i tinc dues nenes, però com que a les 12 també treballo, doncs aprofito ara aquesta hora».

Uns 30 cm de neu han emblanquinat la població. La neu ha estat molt ben rebuda i ha deixat imatges realment bucòliques, però tot i així també hi ha hagut problemes, perquè des de les 9 del matí que no hi ha llum.

«Hem trucat a Endesa, no tenien avís d'averies, han pres nota i jo de moment doncs no sé res més, m'han dit que estan treballant, però no tinc previsió de durada ni res».

Els bars no podien servir ni cafès i esperaven a les foques que tornés la llum aviat. D'altres posaven combustible al grup electrogen per veure si podien aprofitar l'afluència de visitants i fer una mica de calaix.

«D'entrada, l'afluència de gent es multiplica per 5 o per 6, això segur. El que passa és que, bé, que pots trobar aquests problemes que falti llum, que la gent no pot aparcar fàcilment el cotxe on voldria».

Amb llum o sense, la plaça de Prades s'ha anat omplint de visitants durant tot el matí.

Glòria Boquizo, TV3, Prades.

 Transcripció del vídeo que pots trobar a youtube:

<https://www.youtube.com/watch?v=UDvIGbW1wtI>

Unitat 6: On van a parar els ordinadors vells?

🔗 **Activitat 6** (pàgina 61)

Està regulat. De fet, hi ha un conveni, el Conveni de Basilea, que està firmat per tots els països del món, excepte Haití, Afganistan i Estats Units, que prohibeix enviar aquests residus a altres països del món com a rebuig electrònic. Només si hi ha un acord entre els dos països es poden fer aquests processos mercantils. El que es fa és enviar-los il·legalment, o encobert com a material de segona mà o encobert com una donació a un cert tipus d'associació o simplement com a venda, com a material per poder fer el reciclatge.

El problema és que això va a parar a països i a situacions on no es fa de manera adequada. Va a parar principalment a la Xina, a algun país de Sud-amèrica i a un lloc molt important on va a parar... Dic molt important perquè abans era un aiguamoll i ara s'ha convertit en el punt més contaminat del planeta, més que Txernòbil, que és a Ghana. A la capital, a Accra,

a Ghana, arriben cada setmana 500 contenidors plens de material d'aquest, que una part sí que va a reciclatge urbà, sí que és veritat que de tres ordinadors allà són capaços de muntar i de refer-ne un de nou, però això és un tant per cent petit del material que enviem. La gran majoria acaba en aquell aiguamoll, allò que abans era un punt verd i que hem convertit en un lloc molt contaminat.

Hi ha gent treballant, la immensa majoria, nens, que estan intentant recuperar els materials valuosos que ells poden de tot això. Material valuós normalment és doncs xips que ells poden tornar a fer servir, però sobretot el material com el coure. Per treure, per exemple, el coure que hi ha en els cables, el que s'ha de fer és cremar el plàstic que els recobreix. Per cremar aquest plàstic que està fet, justament, d'un material que no es pugui cremar fàcilment, necessiten arribar a temperatures molt altes. Agafen el material de les neveres que hi ha per allà llençades, aquest material, que és capaç de cremar a una temperatura molt alta i així aconseguen desfer aquest plàstic. El problema és que això genera un fum que és cancerigen i és súper tòxic i va a parar al riu, va a parar a l'aiguamoll, va a parar al mar, va a parar a la terra...

A casa nostra hi ha normatives. Hi ha una normativa europea del 2002, que es va transposar en una llei espanyola el 2005, que el que feia era que permetia que les empreses s'agrupessin en el que s'anomenen SIG, Sistemes Integrats de Gestió, que són els que s'ocupen de fer el reciclatge de tot aquest material, de recollir-lo. La normativa espanyola diu que les botigues i les empreses estan obligades a recollir el material que tu has deixat d'utilitzar. El problema és que només un 25% d'aquest material arriba realment a un cicle de reciclatge adequat. L'altre 75% es perd, per diversos motius, pel camí. I alguns d'aquests, la gran majoria, acaben en aquests contenidors viatjant cap a Ghana.

Transcripció del vídeo que pots trobar a youtube:

<https://www.youtube.com/watch?v=FHORlqvxAWI>

Activitats 7 i 8 (pàgina 62)

Els residus d'aparells elèctrics i electrònics, els que anomenem RAEE, són tots aquells aparells que ja no fem servir i... perquè han deixat de funcionar o perquè ja no ens agraden o simplement perquè els canviem per alguna raó o una altra, i són des del mòbil fins al televisor pla, l'ordinador o la rentadora, perquè són residus d'aparells elèctrics i electrònics.

L'any passat es van vendre a tot el món trenta milions de televisors plans, dos-cents milions d'ordinadors, dos mil milions de mòbils... Estem parlant d'un volum grandios. Això és el que es va vendre. Es van llençar a les escombraries d'una manera o una altra cinquanta milions de tones a tot el món.

Aquí a l'Estat espanyol, en llencem a les escombraries, de mitjana per habitant i any, divuit quilograms. Tot el procés de reciclatge és perfectament viable econòmicament, a part que milloraria socialment i ambientalment, no? Les tres potes de la sostenibilitat millorarien si féssim el reciclatge adequadament. Primer, perquè hi ha tots els processos de reaprofitar aquesta matèria primera que cada vegada escasseja més. El control de flux s'està convertint en un negoci mundial. I segon, perquè econòmicament és viable. Una xifra: d'una tona d'una mina, d'aquella tona de mina que vas traient, en treus uns cinc grams d'or. Una mina que se suposa que és per treure'n or. En canvi, d'una tona de circuits electrònics, de plaquetes com aquestes que tenim per aquí, en treus 250 grams. Si comptem que el quilogram d'or està a uns 42.000 €, les xifres són espectaculars les que es poden obtenir.

Faltaria, potser, un compromís polític per ajudar aquest tipus d'empresa a començar. I faltaria, i això ja ho estem treballant a la universitat, doncs processos millors per fer-lo més viable i poder-lo fer més efectiu i que econòmicament a l'inici sigui més factible i més fàcil.

Com a enginyers, el que hem de treballar és el que s'anomena «responsabilitat estesa del productor», que vol dir que quan produïm un aparell, quan l'estem dissenyant, pensem no només en la vida útil, pensem en el funcionament, sinó pensem també què passarà quan deixi de funcionar. Com el construïm, quin tipus de material fem servir, d'on venen aquests materials, quins elements nocius hem de fer servir en tot el procés, com serà aquesta vida útil, què passarà tant a nivell ambiental com econòmic com social, quan això s'estigui fent servir, i també quan s'acabi la vida útil, quan això es converteix en un rebuig, en una cosa que ja no necessitem, com el podem reciclar, com el podem tornar a fer servir o com podem desfer els components per desfer-nos dels nocius de manera adequada i reaprofitar tot allò que puguem.

Això intentem ensenyar-ho: a la UPC hi ha la competència de sostenibilitat i compromís social, és una altra de les competències transversals que donen totes les escoles i facultats de la UPC i està integrada en els nostres estudis.

Com a consumidors, el primer que hauríem de fer és repensar, repensar una miqueta què és el que necessitem. La tecnologia és absolutament necessària. El problema és què fem amb tots aquests aparells. Què fem i si necessitem realment canviar cada dos per tres, si realment ens plantejem alguna cosa més que l'ús. Si no estem vivint una obsolescència estètica. Ja no parlo d'obsolescència programada sinó d'obsolescència estètica, de canviar les coses simplement perquè són més maques. I dic repensar, perquè del consum d'electricitat que tindria per exemple un ordinador en tres anys... un ordinador, que tinc a casa, en tres anys, quant ha consumit? Doncs el vuitanta-tres per cent ha estat en el cost de fabricació d'aquell ordinador. Només el disset per cent és del consum durant aquests anys, el consum que joestic fent posant-lo en marxa cada dia. I sobretot, continuem pressionant perquè el reciclatge es faci de manera adequada.

Diuen que va haver-hi un incendi a l'Amazones i tots els animals van sortir corrent, no? Tots. I s'ho miraven des de fora molt tristos i desesperats. I hi havia un petit colibrí que anava amb el seu bec recollint gotetes d'aigua i l'anava posant sobre el foc. Un animal li va preguntar: «Però què fas? Què fas? Així no apagaràs el foc». I ell va contestar: «Però jo faig la meua part». Doncs això és el que ens hauríem de plantejar, fer cadascun de nosaltres la nostra part en tot això.

Transcripció del vídeo que pots trobar a youtube:

<https://www.youtube.com/watch?v=5VWjGoD2Q2M>

Unitat 7: Tu també hi pots col·laborar

↪ Activitat 7 (pàgina 74) i activitats 8 i 9 (pàgina 75)

Transcripció de l'àudio: «La bufanda de la iaia» Amics de la Gent Gran

«La bufanda de la iaia» és una iniciativa solidària, que el que busca és una nova manera de participar o col·laborar amb una entitat, amb una entitat social, i en aquest cas, amb una causa molt concreta, que és la soledat de la gent gran.

«La bufanda de la iaia» és un projecte que va començar... doncs... fa dos anys, ja, però vam començar a quedar a fer tallers, a fer reunions amb la... amb la gent gran i ens adonàvem que a la gent gran li agradava.

El que hem buscat amb el moviment «bufanding» és que les persones grans siguin actives i participin en un projecte en primera persona.

Amb «La bufanda de la iaia» teníem molt clar que les persones grans, les hi havíem d'implicar d'alguna manera, no? Llavors... com les hi hem implicat? Doncs en algun cas han vingut allà a ensenyar a fer mitja o ganxet a altra gent més jove, que potser no en sap.

Per a la persona gran, sembla que tu siguis un favor, no? Que vagis a veure'l i... Però jo crec que no, que és al revés.

Una manera de col·laborar és, per exemple, doncs confeccionant una bufanda, amb unes mides concretes, i portant-la o bé aquí a la seu d'Amics de la Gent Gran o bé a alguna de les trobades que hem realitzat.

Ho fa tothom de manera voluntària. Tenim gent gran, que està ensenyant a fer mitja a gent més jove i aquestes bufandes, doncs... formen part de... de «Les bufandes de la iaia» que després es vendran i els diners... els beneficis que s'obtenen són per poder pagar activitats que l'organització fa per a la gent gran, no?

Aquests tallers estan pensats, doncs, tant per anar a teixir, per estar allà teixint en companyia, com per ajudar a teixir com per promocionar la bufanda.

Una altra manera de col·laborar amb aquesta causa solidària és fent un gest tan senzill com és adquirir una bufanda... doncs en els diferents punts de venda o bé en qualsevol de les trobades que hem realitzat periòdicament.

Se li demana a la persona que fa la bufanda que a l'etiqueta hi posi el seu nom, la seva edat i quant de temps ha trigat a fer aquella bufanda.

Que tu vagis a una persona gran i li diguis «Mira, avui et traurem de casa, anirem a un taller i, a més, ensenyaràs» ells se senten molt... molt reconfortats.

Jo ensenyo les iaies i els nois són més difícils d'ensenyar, però bé, jo tinc paciència.

El «bufanding» ha estat la causa de moltes col·laboracions que d'una altra manera no s'haurien produït.

«La bufanda de la iaia» la vaig conèixer a la fira creativa. Passava per allà, i hi havia un estand de... de l'ONG i vaig aixecar-me per preguntar de què es tractava. Em van cridar molt la... l'atenció les bufandes que hi havia penjades de tots els colors i la gent cosint a l'estand.

El fet que hi hagués al darrere doncs una associació, en la qual hi havia una finalitat més que només teixir per teixir, era una cosa que atreia molt.

També era una manera d'estar acompanyada, o sigui, com per a benefici meu, era una manera d'estar acompanyada.

A mi m'agrada molt escoltar-los. M'agrada molt sentir... saber les seves històries. Volen que els escoltis, hi ha molta gent que vol que els escoltis.

Una de les grans sorpreses de «La bufanda de la iaia» ha estat que amb un gest tan quotidià s'hagi creat una comunitat tan gran i tan activa.

Cada trobada... molta gent, molta gent i molta implicació.

Això que joestic fent potser, doncs, a casa tindrà una repercussió... porta una mica de transcendència, no?, del que seria una afició i prou... O sigui, li dona un sentit.

Tot tipus de col·laboració que tu puguis fer amb la societat, si la fas de cor, jo crec que t'aporta moltíssim.

Demostrar que amb l'ajuda de les bufandes ajuden a molta gent.

[fragment en castellà]

La veritat és que tot el que m'ha aportat aquest projecte és positiu i emotiu, també.

Perquè és una amistat que ens doneu, però és un afecte, és... No ho sé... és que jo, ho sento tan a dintre...

Em sento contenta. He fet alguna cosa. No m'he quedat a casa.

Unitat 8: Ja tinc feina!

Activitat 6 (pàgina 85)

Situïn-se: estan en una entrevista de feina a Google i la primera pregunta que els fan és (preguntes reals): «Quantes pilotes de golf caben en un autobús escolar?», ho sabrien? Després els donarem la resposta. Però no acaba aquí, després li demanen: «Imagini que s'encongeix vostè fins a la mida d'una moneda, el llancen dins d'una batedora i sap que les aspes començaran a rodar al cap de 60 segons. Què faria?». Següent pregunta: «Quant faria pagar per netejar totes les finestres Seattle?». «Si vostè mira un rellotge que marca un quart de quatre, tres quinze, quin és l'angle entre les dues agulles?». Apunt: no és zero.

Què? Creuen que passarien la primera entrevista per entrar a treballar a Google? Ja veuen que entrar-hi no és fàcil, però una vegada a dins, el dia a dia és un espectacle: càpsules per fer migdiades, menjar gratis i ecològic 24 hores al dia 7 dies a la setmana, sales de reunions hipercreatives... De fet, Google va ser nomenada per la revista Fortune com la millor empresa on treballar l'any 2014 i 54.600 treballadors se'n beneficien cada dia.

Bé, i ara sí: respostes de les «friquipreguntes»: en un autobús escolar buit, hi cabrien 660.000 pilotes de golf. I si està tot armat amb seients i la resta de mobiliari n'hi cabrien una mica menys: 500.000. El tema de la batedora és per captar la creativitat de l'entrevistat: nosaltres votem per intentar desactivar el motor de la màquina. Per netejar totes les finestres de Seattle, quant pagaríem? Doncs, per exemple, 10 € la finestra, una resposta senzilla i elegant. I l'angle de les 3.15, d'un quart de quatre, és interessant. L'agulla de les hores apunta exactament al 3, però 15 minuts més tard, a les 3.15, a un quart de quatre, la minutera és a 7,6 graus més enllà.

 Transcripció del vídeo que pots trobar a youtube:

<https://www.youtube.com/watch?v=RkG2FFxpyhs>

Unitat 9: Quan jo era fadrinet...

Activitats 3 i 4 (pàgina 90)

— **52 edicions de la Fira del Llibre de València i presentem *El tinent anglès*, l'última novel·la d'Eduard Mira. Eduard, benvingut a la Fira, benvingut al Jardí de Vivers.**

— Moltes gràcies.

— **Presenta *El tinent anglès*. Qui era el tinent anglès?**

—Bé, el tinent anglès... El nom sona cinematogràfic, he de dir d'entrada, i no era exactament el personatge que hi ha a la portada, però ho podria ser. Té una història pintoresca, que no entrarem en ella perquè si no acabaríem mai. El tinent anglès, en realitat, és el transsumpte de Toni Cruanyes, fill d'un terratinent, exportador de vins i panses de Dénia i... Per tant, que tenia clientela anglesa, és una de les raons per la qual la Marina pledejava... aposta per l'arxiduc Carles durant la Guerra de Successió... Diguem, avatars de la vida, els negocis del pare, diguem, s'arruïnen per un bombardeig... Estaven al port d'Alacant i va bombardejar, Lluís XIV, en un bombardeig terrorista, va estar 5 dies tirant 5000 bombes incendiàries. Llavors es queda sense ofici ni benefici i el... Ha de fer vida i fortuna, d'alguna manera. Primer se'n va a València, amb uns familiars, i després passa a Anglaterra. Passa... l'ha acompanyat o l'acompanya o el guia Daniel Defoe, perquè Daniel Defoe, se sap que va fer...

— **Robinson Crusoe...**

—... Sí... però que va fer uns negocis per la costa ibèrica, no només... inclús de la nostra, probablement Dénia. Llavors diguem, se l'emporta a Anglaterra, finançat en gran part per son tio, que estava allà molt ben situat. Son tio és el general Basset, Joan Baptista Basset i Ramos que, aleshores... l'any 1690 se'n va anar, per motius de conflictes amorosos, etc., se'n va anar a Llombardia i, en aquella època, quan passa això d'anar a Anglaterra este bon senyor, era ja coronel de l'exèrcit imperial. I és una cosa curiosa, com un soldat ras, que va als terços de Llombardia, pot arribar fins i tot a ser general de l'exèrcit... de l'exèrcit imperial. En part es deu a què fa molt bona relació... fa com... el fa com... eixos sergents, com era Lee Marvin, que és un sergent instructor de Jordi de Hessen-Darmstadt, que era cosí de la reina Mariana i del Gran Mestre de l'Orde Teutònic i ell és el que els instrueix... estos senyors anaven a la guerra, diguem, i tenien que tenir un instructor... Llavors passa un temps a Anglaterra... Al principi, la novel·la és el que els alemanys en diuen «una novel·la de formació», un... i el pas, diguem, de la infantesa a l'adolescència i... bé, i arriba fins a la joventut. Passa un temps... on es forma, diguem, entra a l'exèrcit anglès i es forma com a espia, en una espècie de mansió, que és un transsumpte, també, de la que empraven els anglesos la II Guerra Mundial, una mansió «campestre», i aprèn doncs les tècniques de l'espionatge. És una persona útil, perquè parla tant valencià com castellà. Aprèn anglès, etc. És guapo, la qual cosa està molt bé, el que els russos en deien «els romeos», «els romeos» eren molt pràctics per a lligar-se xicones, diguem, que treballaven, en el seu cas, en la CIA, i en el cas d'este, doncs, en altres llocs, inclosos, diguem, bars de mala nota de carretera, on anaven els soldats que estaven estacionats. D'ahí, bé, torna a la península Ibèrica quan els francesos estan assetjant Barcelona. I ahí veus un tio que estava en el baluard de... en un dels baluards... preparant-se. Llavors, diguem-ne, la seva vida ja corre paral·lela a la de son tio i... fins al final, diguem, encara que li passin moltes coses...

— **Qüestions que no anem a desvelar, perquè...**

—... té relació amb el rei, el rei Carles III, i participa en la batalla d'Almansa. Participa, diguem, en un regiment portuguès, perquè a la batalla d'Almansa no hi va haver unitats espanyoles de cap tipus ni molt menys, diguem, de la Corona d'Aragó, eren anglesos, holandesos i portuguesos, però hi participa... i el final és una miqueta... que no anem a desvelar-lo

—Que no anem a desvelar.

Transcripció del vídeo que pots trobar a youtube:

https://www.youtube.com/watch?v=O0Oqiq_IZZo